

Barcelona, 7 Desembre 1906.

Any I - Núm. 10.

Ori: Grana

AL CARRER DE FERNANDO

EL SOL

Boquería, 33 y 35 y Cegos, 2

La casa que ven més barato género de punt y merceria

Guants pera senyora desde	0'75 pessetas.
Vestits interiors punt anglès, novetat desde	5 »
Mitjons d'estam	1 »
Lliga-camas pera senyor y senyora	0'50 »

GRAN ASSORTIT DE BRODATS

Se liquidan las passamanerías y galóns d'adorno ab 50 % de rebaixa

PELLETERÍA

— DE —

ANTONI ALTISENT

Portaferriassa, 22 pral.

(Casa Siscar)

Confecció de boás y abrichs
de pell en mongolia, astrakan,
marta, castor, etzétera.

Extens assortit de boás
de ploma de última
novetat.

Se tenyeixen tota
mena de pells.

Negre solit.

Op. 110

OR Y GRANIA

Setmanari Autonomista pera las
Donas.—Propulsor d' una Lliga
Patriótica de Damas.—Redacció
y Administració: Raurich, 7, 2.^{on}
1'50 pessetas trimestre.—Número
solt, 10 cts.—Surt els dissabtes.

RECORT

A CARME FARGAS.

No sé si, Vosté, amiga Carme, haurà oblidat aquell, pera mi memorable, dia del passat més d' Agost, que fou un dels més agradables de la meua vida.

Jo n' tinch un recort tan intens, tan gran, que sempre més quedarà gravat en el meu cor, junt ab altres recorts de fets d' aquesta vida, que han conmogut fortament la meua ànima.

La sortida, á la matinada, d' aquella riallera vila, coberts nostres caps de senzills sombreros de palla, adornats de cintas catalanas, ¡quí l' oblidal!

Ens cansàrem, es cert, d' aquelles cinch horas de caminata, sempre amunt, fins arribar al cim d' aquell turó, desde 'l quin se domina mitja Catalunya, però, en arribant á dalt ¡quin goig el nostre y quanta alegríal y ¡qué conmogut sentia el meu cor al contemplar com els homes, companys nostres d' excursió, trevallavan ab delit pera clavar en aquell turó una llarga entena, al cim de la quina hi havia una gran bandera catalana!

¡Recorda, amiga meua, l' esclat d' entusiasme que vá sortir de tots, quan la bandera de las quatre barras s' estengué, moguda pel vent?

Jo volia donar un crit de ¡viscal! mes no podia de tan forta com era la meua emoció, y quan totes Vostés entonaren l' himne de nostra terra y els homes se descobriren, els meus ulls s' humitejaren, y, ab franquesa, si no que m' dominava la vergonya, jo hauria plorat, no de sentiment, molt al contraria, de goig, al mateix temps que donava gracias á Deu, desde 'l fons del meu cor, de que m' fes sentir més fortament que may, l' amor á nostra Catalunya.

No sé si la bandera subsisteix encara en aquell lloch elevat, pero jó la veig sempre, en tots moments, estesa pel vent, quedantme d' aquell acte un agradable recort y la satisfacció íntima d' haver complert, encara que siga en una petita part, com á dona aymant de la seva terra.

Y ara, dispénsim, amiga Carme que expliqui un fet que, tal vegada pera molts, no tindrà cap importancia, perquè es necessari presenciari pera compèndrel; pero, al ferho, no m' guíu altre fi que el de que serveixi d' estimul á totes las catalanistas, pera que en las excursions que realisin per nostra patria, hi deixin una senyal del seu pás per ella, com á mostra de que la dona está indentificada del tot en l' actual moviment catalá, y al mateix temps pera anar acostumant á la gent de

montanya, á veure y respectar els emblemas de casa nostra, de la meteixa manera que tot bon cristiá respecta y venera la Creu de terme.

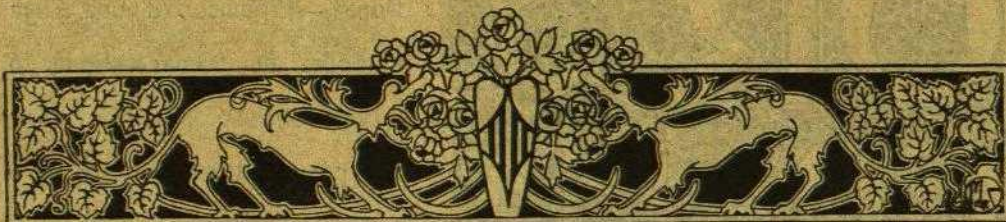
AGNA CASAS DE SOLER.

Novembre 27 de 1906.

L' AMNISTIA

—Aixó son perdigóns! Veyám si encara els faré servir contra els estafadors!

Els sitiadors de baleóns

A MA BONA AMIGA R. F. P.

La Merceneta, al arribar al portal de casa seva, va girarse dissimuladament pera veure si aquell jovenet rodanxó y de cara alegre, que feya estona la seguia, era gayre aprop, y, veyent que sí, va passar al davant de la seva mare, pujá la escala corrents, trucá ab insistencia y nerviositat á la porta,

y, quan aquesta se va obrir, va córrer cap á la sala y, guaytant per darrera dels vidres, va veure al jovenet aturat devant de la casa.

Aquest, al adonarse d'ella, va somriure ab ayre triomfant y, saludant ab finesa, va emprendre la via rebossant de satisfacció segons se desprenia del otivat que caminava y de la seguretat y aplom ab que repicava de talóns acera avall.

Durant set ó vuyt días la Merceneta no va estar tranquila. No podia brodar, ni

fer ganxet un quart seguit sense anar á guaytar al balcó, segura de veure al seu seguidor plantificat al davant dels vidres esperant la seva aparició.

Un dia, á las horas acostumbradas, éll no hi va ser. A l'endemá tampoch y ja no s'el va veure més.

La Merceneta, jove com era,—quinz' anys!—havia posat totes sas esperansas infantils en aquell desconegut y aixó va ser la causa de que, tot y sent tan novella y repentina aquella coneixensa, s'entristís y no volgués ni menjar als primers dias d'aquesta primera decepció. *

Després, aquella tristesa va anarli passant.

Al cap de poch temps, ja havia oblidat.

Al cap de quatre anys la Merceneta se casava ab un rich negociant en farinas, á qui havia conegut á casa d'unas amigas.

Y va viure ben feliç dedicantse únicament á n'el seu marit.

Passaren anys, y, una tarda quan el sol començava á pòndres, sortia la Merceneta del col·legi de las Mares Escolapias, portant agafadeta de la mà á la Pepeta, xamosa nena, rossa y de pell rosada com sa mare, que saltironava de joya al retrovarse ab ella després de varias horas de separació.

Havian caminat ben poch tros, quan els hi privá el pas un home que, aturat al mitj de l'acera, gesticulaba en direcció á un segón pis.

La Merceneta, al passar pel seu costat, senti curiositat, y mirá á n'aquell home, y ab sorpresa reconegué al jovenet rodanxó y alegre, que anys endarrera la tingué revolta per varis dias.

Tot caminant va fer memoria y va establir nna comparansa entre els dos.

Ell, se veyá ben clar qu'era el meteix, igual gros, igual alegre, dedicantse al meteix sport; y ella... ella, no era pas la meteixa! Al arribar á n'aquest punt de son pensament, va ajupirse y fent una manyaga á la seva filleta, va besarla ab tota l'ánima; y la nena va agraphir la postura, sense poguer distingir

que en aquell petó hi anaven espressadas la satisfacció y la felicitat disfrutadas durant uns quants anys.

Després d'aquesta escena muda, caminàren depressa cap a casa.

Avans de pujar al pis, entraren al matgatzem, pera que el negociant besés a la seva filla. Y ell va ferho en el precís lloch ahont havia posat els llavis, feya poca estona, la seva muller, y va recullirne l'ayre de felicitat que aquesta hi havia dipositat.

La galteta rosada de la nena, havia fet de receptora de dos provas d'afecte patèrnal, y de transmissora de corrents de satisfacció y felicitat entre ells.

Després pujaren al pis, ahont encara viuen felissos, marit y muller, satisfets de complir sa missió, y contemplant com creix sa filla, que cada día es més hermosa y sobre tot més carinyosa.

En cambi, l'home de cara alegre, va restar parat al mitj de l'acera, y, avuy, si be canviant de carrers, encara segueix ab la seva deria, com si estigués convensut de que la seva única missió en aquest món, es la de destorbar el pas dels tranzeunts.

Y la mort deurà sorprendrel en la seva tasca perfidiosament estèril.

Il·lustracions de Apa.

Ramona Pascual

A LA VERGE

Quan neix el dia, Verge Maria,
al front vos posa daurada llum;
si els prats floreixen, tota os cobreixen
dolsas onadas de dols perfum.

Es postra cara com lluna clara
que a la nit dona somnis y encis,
blanca y serena com la azutzena
més fresca y pura del Paradis.

Per qui os vol bella sembleu la estrella
qu' a punta d'alba somriu als mons:
qui us cerca bona, gentil Madona,
d'eix mar de gracies may trova el fons.

Qui no te mare y ab Vos s' ampara
ja no l' anyora l' amor matern;
qui sa advocada vos te nombrada:
já no tem gayre son Jutje etern.

¡Qué n' sou d' hermosa! ¡Qué sou piadosa!
Si m' ilumina vostre esguard dols,
si al Cor m' arrimo que tant estimo,
com or brilleja la meua pols.

Deixéume viure d'aquèix somriure,
d'eixa tendresa qu' es mon tresor
santa Regina, ma flor divina
ma dolça Mare, mon somni d' orl...

TRINITAT ALDRICH.

Hem de confessar que comensém la tasca d'aquesta secció ab una mica de por, no sols perque voldríam desmentir la fama de *criticayres* que mitja humanitat ens endossa, sinó també perque no voldríam que nostres judicis, sempre dessapassionats y humils, desagradessin als qui tenen l'amabilitat d'enviarnos llibres... *Galanteria obliga*, no es veritat, llegidoras?

Y dit aixó, diguéu alguna cosa dels llibres rebuts.

..

CLIXES

Formant part de la Biblioteca Joventut, s'ha publicat aquest llibre, degut a la valenta ploma de la distingida escriptora, nostra bona y particular amiga Carme Karr; l'hem llegit ab un interès especial, tractantse d'una obra femenina; interès que s'ha anat convertint ab entussiasme a mida que anávam aventsant en la nostra lectura. *Clixés*, es un conjunt d'articles escrits ab valentia y decissió, es una obra humana que acredita en la nostra col·laboradora, condicions excelentíssimas pera ocupar un dels primers llocs en la literatura catalana.

No volém extremar la nota en sentit favorable—com desitjariam ferho—per no esser titlladas de parcials, per aquells que no concedeixen a la dona, facultats pròpies, pera lluytar ab ventatja, contra molts, en el camp de la literatura moderna.

Pero consti que, fins a pesar seu, L. Escardot, ab sos *Clixés*, en dita lluyta ha vensut dignament y s'ha imposat.

..

FURGANT PER TOT ARREU

En Pere Aldavert, ha publicat un altre llibre, interessant com tots els seus. *Furgant per tot arreu*, conté una sèrie de cròniques, de bellíssimes cròniques, tractant tots els múltiples aspectes de la vida catalana. Els tracta tots y els tracta bé, ab aquell amor característich en l'Aldavert, de qui

Margarida n'ha sigut una gran devota sempre. Aquest llibre exquisit, ensenya a estimar a la Patria donant a conèixer d'ella aquelles coses que, sense la fina observació del seu autor, no's percebeixen a primer cop de vista.

Nosaltres ens felicitem de que l'Aldavert, publicant els seus llibres, continuï la seva tasca periodística.

..

ARRELS MORTES.—*Drama en tres actes, estrenat la nit del 2 d'Octubre en el Teatre Romea.*

El discutit autor Joan Puig y Ferreter ens ha remés l'obra pera que n'diguem quelcòm. La crítica, en general, va parlarne bé quant la seva estrena y nosaltres, si ha de fer pès la nostra opinió, ens inclinarem també en favor de l'obra, que acredita al seu jove autor de ser tot un temperament que *veu* la Vida y la *sent*, tal com es; sapiguent-la transparentar y reproduir ab la fidelitat d'un gran dramaturch.

Coratje... y endavant.

..

APLECH

Ho es de models en vers y en prosa del nostre renaixement, compilat pel conegut poeta l'Antón Busquets y Punset. A més d'agrahirli la bona obra que ha fet, dotant a las escoles de totes las terras catalanas d'un hermós llibre de lectura, obra patriòtica, hem de remerciari—las donas—la part qu'ens ha reservat en ell, donant una escullida mostra de la potencialitat femenina en la nostra Patria. Dihém aixó perque avaloran el conjunt del text treballs deguts a las plomas de Sara M. Llorens, Mercè Padrós, Francisca Torrent, Pilar Bartomeu y Font, Victor Catalá, Maria de la G. Bassa, Agnès Armengol de Badia, Dolors Moncerdà de Macià y Carme Karr, totes ellas amigas nostras y conegudas y estimadas per quants se preocupan del nostre moviment literari.

El llibre ben presentat, condició pedagògica

indispensable pera que caygui en gracia á aquells á qui va dirigit.

★★

DISCURSOS CONTRA LA LEY DE LAS JURISDICCIONES.

Solidaritat Catalana—consideratnos adheridas al gran moviment nacional—ens ha enviat el volúm que conté tots els discursos que pronúncien els Diputats del Poble contra la famosa Lley, en el congrés d'Espanya. Si OR Y GRANA, no s' pogué adherir, quant era hora, á la gran solidaritat popular, porque encara no havia sortit á lluytar

á bé demanar á ma bona amiga Rosalia Escclasans—quin bon gust y aptituds agressivas pera *retallar* lo que s' ho mereixi, coneix molt directament—que m'ajudés en la pesada feyna de llegir y criticar. Ella ho ha acceptat y aquí las hi presento parlant-loshi del diminut llibre «Culliteta».

Rosalía té la paraula.

MARGARIDA XIMENO.

★★

CULLITETA.—Colecció d' articles literaris per Ramón Puig y Bosch, 1904.

Se tracta d' una colecció de articles literaris so-

ELS PETITS INFANTS

Aun no asamos
y ya pringamos.

en el camp de la premsa catalana, las donas qu' el fém, si que hi estávam, y per aixó, ara, al tornar á llegir aquells oracions patrióticas dels nostres defensors, ens sentim altra vegada el cor flamejant d' entussiasme; d' un entussiasme creixent que no s' apagará may en nosaltres, fins á conseguir véure realizadas totas las aspiracions patrias de Catalunya.

Solidaritat Catalana, fa un gran bé escampan't la llevar que té de germinar y florir y granar, quan siga hora.

★★

No volguent incórrer en el pecat literari de fer *Critica*—com s' han donat casos y s' donan—sense haver llegit las obras y, trovantnos agobiadas per la lectura de moltas obras rebudas, he tingut

bre assumptos diferents. Al costat d' alguns purament *naturalistas* com la *Primavera* y *Capvespre*, hi han notas de vida com *La festa major*, *La fira dels enamorats*, y *L' Aplech*, no faltanhi tampoch la nota patriótica que s' sent vibrar en *La Masia Catalana*.

En conjunt, el llibre es acceptable y revela en l' autor bonas condicions. Empero l' estil es descuydat y el llenguatge deixa en alguna ocasió quelcóm que desitjar. Es la primera obra del autor y ho farà bé.

ROSALÍA ESCCLASANS.

En aquesta secció, Margarida Ximeno en nom d' OR Y GRANA, parlará, com se mereixin, de las obras rebudas per duplicat.

A Maria

Quan despuntava l' auba riallera
 per Vos me n' he baixat al meu jardí;
 descapdellava el sol—sa rossa cabellera
 esmaltada d' or fi.

Guayto totas las flors. Las més bonicas
 las he cullit per fervos aquest ram.
 Primer poso las grans,—després poso las xicas
 y el lligo, tot pensant
 qu' el ram seria hermós com clar mitj dia
 ab son perfúm suavíssim y exquisit,...
 Quan, l' he tingut lligat—el miro ab alegría
 y veig qu' es tan petit!

Mes, prenèulo de grat en aquest dia
 que ab ventura os el porto y ver amor
 que encar que sia poch l' ofrena mia
 ab ella vos hi enrió tot el cor.

MARIA REBASSEDÀ.

Resultat d'una polèmica sostinguda per nostra bona companya encarregada de la Correspondència es aquesta nova secció.

La fogosa, la gayrebè agressiva Aurelia, al rebre las meditacions que segueixen se ens va demanar amistosament y ens ha imposat, amicalment també, aquest BORN OBERÈ. Y ella meteixa s'ha triat el primer lluytador al escriure en el número passat lo següent:

EL CONCERT DE LA «SCHOLA ORPHEÓNICA»

NA CARME TORRAS

Professora de cant de la «Schola.»

—E. M.—Oh, bon Emili! Las vòstras duas lleugeras meditacions sobre quelcóm que jo vos he dit no son pera contestadas en tan modest lloch. La vostra agressiva persistència mereix més ample born, més acompanyament d' heralds y ferraguts, mantenedors y jutges!

Y Aurelia,—la despietada Aurelia del ample cove—vol donarvosel.

Aurelia—la coratjosa, la irreflexiva—car si no ho fos no ho fora—vos treurà a bornar en el número vinent y —oh poder dels irreflexius coratges!—bornará ab vos, públicament.

Damas y cavallers: Feu plassat!

Nosaltras no podem ferhi res. Vejám Aurelia com se n' sortirà. Per la nostra part, clamem al veure la escomesa vigorosa del Sr. Muntaner:

—¡Válgans Deu!...

Y repelím á part:

—Oh funestas conseqüencias de las irreflexivas fogositats!

DUAS LLEUGERAS MEDITACIONS SOBRE QUELCÓM QUE M' HA DIT LA "AURELIA".

INTRODUCCIÓ

Vosaltras qui sou ferventíssimas llegidoras d' aquets petits signes que campejan, laboriosament arrenglerats, en aquestas planas: escoltéu y meditéu ab mi

aixó que m' ha dit l' Aurelia del ample covè, en la correspondència del dia 24 de Novembre, responnent a una meua íntima lletra.

Y pera que millor poguéu percebre y millor poguéu meditar, dividirém las sevas opinións y las meditarém una per una.

I OPINIÓ Y LA SEVA MEDITACIÓ

Jo, oferintli galantament la meua col·laboració, *sot-disant* artística,—sempre galantament car la galanteria es característica de tota meua manifestació, modestia a part—li dich «soch enamorat de la dona com a part íntegran de la complexa unitat humana» y respóme ella «Enamorat de las donas no vos hi vull: vos vull llur amich. Si deveníu aymador hauréu per forza de devenir llur enemich.» Lo que es com si hagués dit «tingáu amistat envers l' ideal que m' havéu dit tenir de las donas, nó amor, lo qual, es pera mi un absurdo.»

Que de lo que jo dich ser enamorat (la dona

II OPINIÓ Y LA SEVA MEDITACIÓ

Diu aixís, ma misteriosa Aurelia, d' un meu sonet que, a tall de digressió, inclohesch en ma lletra en el que, tranzit de pietat canto a una demacrada bella: «Abandonéu las morentas rimas y claméu de cara al vostre cor, ab frenesi, ab entussiasme, perfidiosament, gayrebé ab ira: SURSUM!»

Y ara jo li responch:

—Nó hi creyéu, oh Aurelia! en els éssers complexes, qui capeixen la suau lluminosa poesia, la lluhernanta y la bruna?

Qualsevol que sábiga vostre dir creurá que nó, donchs com voléu, creyenthi, poder aconsellar, que no plori en espirantas rimas, una tat tristesa com la qu' es en ma demacrada?... «Deixéu las llágrimas—dihéu—y claméu de cara al vostre cor: SURSUM!» Com, si per que ma veu es planyívola en las tristesas, no pogués ser joyosament vibranta quan es arribada la hora de la alegría, y no ho

EL CONCERT BENÉFICH DEL PRINCIPAL

La Secció de Senyoretas de la «SCHOLA ORPHEÓNICA.»

part íntegran el.) es avuy sols un ideal es tristament evident...

Y, ara, dihéume: a un ideal, qu' es quelcóm de l' esperit possible de determinar, deu tenirse-li amistat ó sia: voluntat emanada d' arbitrari sentiment?

Jo dich que nó, car la realisació de lo factible ha de ser íntegral, aixó es; que todas las propietats de la consciencia sigan en ella (la realisació) y sols aixís será perfecta la obra resultant, com a idéntica ab l' ideal que era en l' esperit inmaterialment y que s' ha realisat, aixís, tal com havía estat concebut ó sia complexament. Y aixó, sols será tenintli amor (no romántich) qual amor es, com diu Plató, amistat divina y, com a tal, perfecta; aixó es; filla del coneixement de lo amat, del sentiment de lo amat y filla de la voluntat de realisació de lo amat,—ja he dit que tot aixó es en quant se refereix a quelcóm determinable—per tant, devenint amant de las donas, en dit sentit, no n' esdevindré llur enemich.

pogués ser en plena simfonia de tot jo, que ha de serho de cara al cor y gayrebé ab ira.

Com, si après de tenir aquest aclaparat esplay:

*La dich ab por la vostra malaltia,
oh, ans xamosa, demacrada mia!*

No pogués dir, un cop tot esvahit:

*Voléu que os canti una encisera dansa
al só del tambori de remembransa?*

Sobre tot (en vostra funció d' árbitre) creyéuhi, en el per mi dit ésser complexe, car es el vér poeta aquell qui plora, canta, s' enarbora ó román serenament simplicíssim en el tendrívol idili.—

..

EPILECH

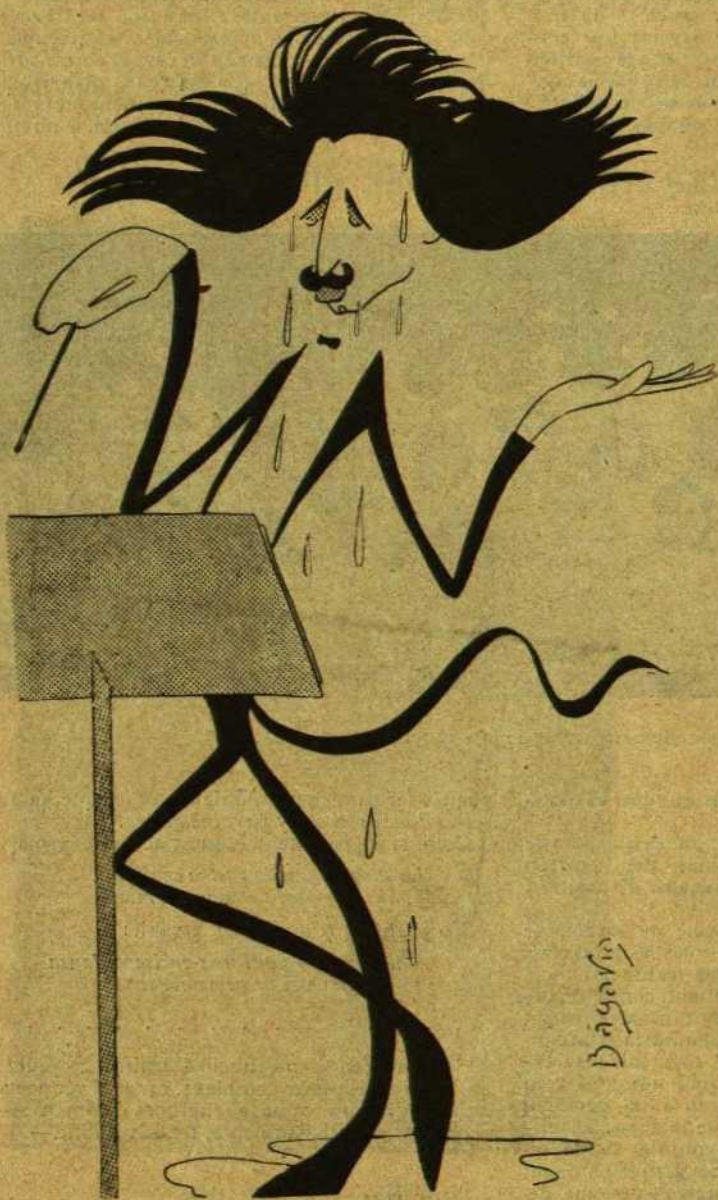
Ara, aixó que segueix no es pera vosaltras, fer-

ventas llegidoras, á qui, com en el segle de la gentilesa faig, anch que un poch encarcerada, la meua més blincadora cortesia; aixó que segueix es sols per ma corresponsal bellament despótica.

Damisela: no estarruféu el nas ni ajuntéu las cellas, que de lo que he dit, també ne diria al revés si sabia que haviau de romandren mal carada... ¡Es talment gran l' amor que tinch als visatjes serens!

EMILI MUNTANER.

EL CONCERT BENÉFICH

MICER ARTHUR MARCET per Bagaria

CONCERT

DE LA SCHOLA ORPHEÓNICA

Dillúns se doná per la «Schola Orpheónica» un concert al Teatre Principal á benefici de la Associació protectora de la Maternitat. La festa ja simpática pel fi benéfich á que s' destinava, era també interessant per demostrar un avens en la citada agrupació coral, que s' presentava omplint per sí sola tot un programa, en el qual hi figuravan algunes obras serias y de dificultats.

Aquest Orfeo que sentia per primera vegada, es nombrós, compta ab bonas veus femeninas y millors baixos, flaquejant un xich els tenors, pero canta sempre ab molta afinació.

Tindria que allargarme massa pera esmentar totas las composicions executadas, pero no vull passar sense tributar un elogi á l' interpretació que s' meresqueren la cansó popular belga harmonisada per Gevaer «La vaca perduda» y «El rossinyol» d' en Mas y Serracant qual «solo» va dir ab forsa expressió la nena Eugenia Roca.

Va finalisar la primera part ab una «Sardana» sobre motius populars d' un agradable cayent á la que perjudicava un detestable acompañament de piano.

No menys interessant fou la segona part, executada ab molt ajust pel coro d' homes, distingintse en la tendra y melancólica balada gallega «Negra sombaa» y en la festiva «Cansó de noys» de Grieg.

En la tercera part, meresqué els honors de la repetició «Trista té» del mestre Pedrola, composició plena de tristesa.

¡Llástima que no s' hagués inclós en el programa algún dels hermosos corals de Mendelshonn que segurament deuen esser de son repertori y que crech que l' coro d' homes deu cantar molt bé.

En resúm, l' execució de totas las pessas fou digna de llohana gracias al mestre Marcet que ha conseguit que la «Schola» ocupi un lloch distingidíssim entre las entitats similars.

Editor: Fies de Ramon

NO ME DEIXIS MARE MIA

*Dónam la mà Mare mia
en mitj dels combats del mon,
vetlla per mi nit y dia,
no me deixis un segon.*

*S' aixeca tempesta forta
a dins de mon pobre cor...
tancam, Mare, a tot la porta
que no siga ton amor.*

*El mon ab falsas promesas
robarme vol el cor meu;
rendit m' el té las tendresas
que sento de l' amor teu.*

*Me promet rosas, per dar-me
després espinas y penas;*

*aixís voldria enganyarme
per lligarme ab sas cadenas*

*¡Oh mon! Jo tinc una Mare
que mira sempre per mi,
son mantell sempre m' ampara
y me guia al bon camí.*

*Res trauràs d' afalagarme
ab plahers que tú no tens
puig que solzament pots dar-me
d' alegría breus moments.*

CRISTINA SOLIGUER.

Lloret de Mar.

TAFANERÍAS

EL CONCERT DE LA «SCHOLA ORPHEÓNICA»

El divendres passat nostre bon amic en Joseph Carner va llegir al saló de cátedras del Ateneu Barceloní una quarentena de composicions del seu «Segon llibre de Sonets» pròxim a publicar-se, sonets que varen tenir la virtut d' omplir dit saló y de ferhi anar forsas senyoras y senyoretas, cas inaudit en aquella casa.

Essent d' en Carner ja no cal dir com son de pulquérrims é inspirats.

La setmana entrant y en la nostra secció A Madona Ella ne donarém una mostra.

Estém convensudas de que el «Segon llibre de Sonets» d' en Carner será un éxit.

Nosaltras ja le n' felicitem y recomaném tan exquisida producció a las nostras bellas llegidoras.

La «Schola Orpheónica» va donar el passat dilluns al Teatre Principal un concert a favor de la Associació Protectora de la Maternitat baix la advocació de la Verge de la Esperació.

Dita Associació, tan útil com benéfica, compta tan sols quatre mesos de existencia, durant els quals ha prestat més de 250 serveys.

No te encara constituïda sa Junta de Senyoras, essent interina la que pera 'ls efectes legals presideix la Associació.

De la tasca de la «Schola» en la benéfica festa ja n' parla nostra bona companya de redacció Sra Rius de Romero en altre lloch d' aquest número.

Un aplauso a la «Schola» y la «Protectora».

Sempre avant per la caritat y per l' art.

LA NENA EUGENIA ROCA

que va cantar el solo de EL ROSSINYOL

Al teatre pràctic del Conservatori del Liceu s'hi ha celebrat una de les acostumades sessions líric-dramàtiques en la que demostraren sos avenços els deixebles més aprofitats que hi segueixen sos estudis.

En la part dramàtica se distingiren, recitant poesias, las senyoretas Rovira, Moreno, Nolla y d' una manera especial la Maria Cuevas y Carme Angelats que, ab els senyors Hirschuer y Compta, representaren molt encertadament la comedia dels Quintero «Mañana de sol».

En la musical se presentaren al piano las senyoretas Vallhonrat, López, Colominas, Zarandona, Planchon, Oliver y Torradella y el senyor Alejandro, demostrant forsa domini en l' instrument, sobre tot aquest últim. El jove Francesconi en el violí y Sirera en la mandolina. En la part vocal el senyor Calvet y la senyoreta Aleu interpretaren de bona manera.

Tots foren premiats ab grans aplausos pel nombrós auditori.

Preguem á las nostras colaboradoras qu' ens envian treballs pera el nostre número 13, que aquest, encara que festiu, no ha de ser pas xabacá y que vagin en compte ab la manera de fer córrer la ploma donchs, salvant escepcions que confirmen la regla, s'hi deixan anar una miqueta massa y ab aixó hi serem rigorosissimas.

El nostre número 13 constará de 24 planas profusament ilustradas per nostres col·laboradors artistichs.

El plasso d' admissió de treballs acaba el vinent dia 15.

Preguem també que en la part més visible de sos escrits posin una nota que digui *pera el n.º 13* donchs d'aquest número se n' cuyda especialment una de nostras bonas companyas.

Pera el nostre número romántich que será el 15 ja avisarem la tetxa en que se tancarà l' admissió de treballs.

Hem rebut en aquesta redacció dos vistosos cartells ofrena de la casa «Punt y Deu» litografiats artisticament sobre llauna que serveix pera fer conèixer el finíssim «Anís Tropical».

Hem rebut en aquesta redacció la amable visita dels confreres *La Sembray Cap al ésser* de Tarrassa, *L' Art del Pagés* de Barcelona y *Llevant* de Sant Feliu de Guíxols.

Pera nostra secció «A Madona Ella» tenim en cartera hermosas coleccions dels distingits poetes D. Joseph Carner, Xavier Viura, Ramón E. Bassagoda, Joan Redondo, Laureá Dalmau, R. Ribera Llobet, Pere Palau, Emili Saleta Llorens, Ricart Bonet, Miquel Llorens, Celesti Dupont, Manel Roger de Llúria, Lluís Manau y Avellanet, Eduard Girbal Jaume, etc., etc.

Aviat comensarem á OR Y GRANA una *Galeria de Catalanas* obra del distingit escriptor y eruditísim historiatre En Ramón Nonat Comas.

Tots els paissos tenen las sevas donas y tots els paissos se n' han preocupat.

Aquí, á Catalunya, gayrebé no se n' ha preocupat ningú.

De tant en tant sentim anomenar las donas tortosinas, Na Mercadera de Peralada, la Sibila de Forciá, Clemencia Isaura, la Elisenda de Moncada, la companyia de donas de Santa Bárbara y la Maria Angela Vivern de Girona, y ab aquest motiu, afeginthi quatre Constansas, quatre Violants ó quatre Marías y Ysabels, s'hi fa sovint molta novela y se surt del pas.

Seríament, la *Galeria* encara está pera fer. Y nó, certament, per manca de figuras exemplarissimas.

El nom del Sr. Comas es una garantia del éxit d'aquest pacientísim ó interessant treball.

Creyém que las lectoras de OR Y GRANA se n' alegrarán.

Per indicació de algunas senyoras protectoras de OR Y GRANA de las que fan servirse paquets de quinze exemplars setmanals pera la propaganda, ens hem decidit á fer paquets de 5 y de 10 exemplars de cada número, franchs de port á Barcelona y de correu á fora, á un abonament especial de duas y mitja y quatre y mitja pessetas mensuals com demanávam las nostras comunicants.

Y mil mercés per la seva decidida cooperació.

Hem rebut en aquesta redacció la visita del director de *L' Avi* Don Ramón Campmany qui ha volgut tornarnos aixís las visitas que varem ferli á n' ell y als seus companys de captiveri quan encara era reixas endins.

Li agraphim la seva fina atenció.

En el número vinent publicarem un interessantísim article de la eminent escriptora D.ª Dolores Moncerdá de Maciá, en forma de lletra oberta á la Srta. Maria Ribé de OR Y GRANA.

Aviat comensarem la publicació del avant projecte de Estatuts pera la Lliga Patriótica de Damas redactats per la nostra bona companya D.ª Eulària Forment de Vinyals.

Cal preocuparsen seriament de la futura associació.

La senyoreta Josephina Nogué ha tingut exposadas al Saló Parés las sevas obras pictóricas.

Parlantne, un bon confrare en Solidaritat, n'ha dit lo següent;

«Saludém á una pintora nova, la Pepeta Nogué, una nena de uns vint anys, que al poch temps de dedicarse al estudi del art, ha sapigut, ab algunas obras exposadas la setmana anterior á can Parés, revelar molt extraordinarias condicions, y sobre tot un temperament robust incomprensible dadas la seva edat y el seu sexe.

Dels seus quadros exposats, els dos del vell mendicant y la vella fent mitja se senyalan per sa felis composició y sa execució vigorosa.

Qui comensa donant tan brava empena es de creure que arribará molt lluny.»

La enhorabona més entusiasta de OR Y GRANA á la jova artista.

CORRESPONDENCIA

- M. de las M. G.—Miraré de que vagi.
 —N. G.—«La Patria» anirà quelcòm retocat si no li sab mal. Si de cas avisi. Y no escrigui més ab llapis.
 —Egon—No trovo el tal article en illoch. Recordarlo imposible.
 —F. O. y N. O.—Va de bô? Va de broma? Donchs... Còm vulguin.
 —«Cartrons»—Gracias. Aniran.
 —M. R.—Envio la seva «Rondalla» a La Yaya pera que vegi si va bé pera l' «Encant de cosas velles».
 —A. M.—Ja que diu que es tan tendra li contestaré fluixet. La seva impressió està molt correcta de forma pero té poch lance y es una mica confosa. Fassi altres cosas que las pot fer bé. Vol dir que jo soch tan terrible? Si m' conegues!
 —P. P.—Miraré d' enquirbirho a A Madona Ella.
 —E. G.—Pera Els Homes a la Dona? Ca, home? Ni pera Els Homes al Infern!
 —R. P.—Miraré d' enquirbirlos ab algun retoch. Donguins la seva adressa que li escriurém particularment pel correu interior.
 —N. G.—El «Planys» no va prou bé.
 —«Fidel»—Pseudónims al sach!
 —Rabass—Miraré d'aprofitar el ninot.
 —T. M.—No està prou bé.
 —M. R. de L.L.—Anirà y gracias. Però s' pensa que si no ens hagués avisat que eran endecastilats lliures no ho hauriam conegut? No tant, Don Manel.
 —L.L. P.—No està prou bé.

- «Cartrons»—Gracias.
 —M. M. F.—Al sach.
 —A. S. V.—Ho llegirém ab calma.
 —M. B.—Pera A Madona Ella, nó; pera A Madona... Panera, sí. Y de dret!

Aurelia

CORRESPONDENCIA ESPECIAL
pera el nostre número 13.

- J. L.—Molt re-bé y moltes mercès. Donguins la seva adressa que una de nosaltras li vol escriure.
 —J. S; M. F; J. F; A. V. y J. R. P.—Al sach per xabacà.
 —E. V.—Anirà. Gracias. Donguins la seva adressa.

AUGUSTA.

Quedan cartas pera llegir.

(Tancat dimecres a las 12).

IMP. ARCHS DE JUNQUERAS, 5 BIS

Joseph Guinart

FÁBRICA DE PASTAS FINAS PERA SOPA de sémola pura.—Especialitat en pastas d' ou pera sopa, ab patent d' invenció.—Rambla Sant Joseph, 27 y Plassa Padró, 6.—BARCELONA.

CANÇONS CATALANES

originals de
CARME KARR

Se venen en aquesta Administració a 1 pta. 50

CATERINA CERVERA MODISTA

Provensa, 161, 1.er 2.^a

SENYORAS

SE FAN SOMBREROS Y ABRICHOS y s' els cambia de forma a preus reduhits.

Carrer de Jaume Ier 16, 1.er pis.

LA CORBATINERA MODERNA

— DE —

P. BASTIDA FLORENSA

Canuda, 7, tocant a la Rambla

Grans Novetats y Grans Existencias en Camiseria y Corbateria a preus incompatibles.

Cupons Primas de todas las companyas

MODAS — MARIA MAGDALENA RIUS

Ronda de Sant Antoni, 61, 1.er 1.^a
 (Prop de la Plassa de l' Universitat)

¿VOLEU ACABAR LA SET?
 ¿VOLEU MENJAR AB DELIT?
 ¿VOLEU PAHIR EL MENJAR?

SIDRAL
 EFFERVESCENT OF FRUITS
 TEIXIDÓ

Llimó Poma
 Matalafuga Maçana
 Taronja Maduixa
 Plátano Gers

Dipòsit: Sant Pau, 1. Apotecari.

Magatzem de vi

FÁBRICA

de COGNAC,
 VERMOUTH,
 RHUM, etc.

— de —

Cosme Puigmal

Passatge Vieta, 9

POBLE NOU

Barcelona

NO BUSQUEU RES MILLOR

QUESTIÓ D' APRECIACIONS

—No reparas, Mercé, com va abaixantse aquest tenor?

—No diguis aixó, papá, que jo trovo que cada día s'estira més!